

szego rozporządzenia nie zawierają przepisów odmiennych.

2. Wynagrodzenie stale urzędujących członków prezydium rad narodowych określa odrębne przepisy.

§ 26. Okres pobierania z prezydium rady narodowej wynagrodzenia po zaprzestaniu wykonywania funkcji stale urzędującego członka prezydium jest traktowany na równi z okresem zatrudnienia w prezydium rady narodowej w zakresie wszelkich uprawnień uwarunkowanych zatrudnieniem i ciągłością pracy.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1958 r. w sprawie praw i obowiązków członków prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 48, poz. 236).

§ 28. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz prezydiom rad narodowych.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

99

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Szwajcarię Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r., oraz w sprawie zmian wprowadzonych do wykazów środków odurzających, stanowiących załącznik do tej konwencji.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), został złożony przez Szwajcarię dnia 23 stycznia 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Dokument ten zawiera następujące oświadczenie:

„Szwajcaria utrzymuje w mocy artykuł 9 Konwencji

o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, sporządzonej w Genewie dnia 26 czerwca 1936 r.”

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Szwajcarii dnia 22 lutego 1970 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości wykazy środków odurzających uwzględniające zmiany wprowadzone zgodnie z artykułem 3 wyżej wymienionej konwencji do wykazów opublikowanych łącznie z tekstem konwencji *).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

*) Ze względów technicznych publikuje się wykazy środków odurzających tylko w językach polskim, angielskim i francuskim.

(Teksty wykazów zamieszczone są w załączniku do niniejszego numeru.)

100

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 kwietnia 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Urugwaj Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 49 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), złożony został przez Urugwaj Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjed-

noczonych dnia 10 marca 1970 r. dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 51 ustęp 2 konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Urugwaju dnia 9 kwietnia 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

101

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 kwietnia 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Irak Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do

podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187) złożony został przez Irak dnia 14 stycznia 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji

Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny tej konwencji. Dokument ten zawiera następujące zastrzeżenie:

„Irak nie przyjmuje postanowień artykułu 22 konwencji dotyczącego obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Republika Iraku nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 konwencji i uważa,

że we wszystkich sprawach konieczne jest uzyskanie zgody wszystkich stron w sporze przed przekazaniem sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości”.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Iraku dnia 13 lutego 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

102

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 kwietnia 1970 r.

w sprawie przystąpienia Suazi do Konwencji i Statutu o wolności tranzytu, sporządzonych w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 5 Konwencji o wolności tranzytu, sporządzonej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 34, poz. 236), złożony został dnia 24 listopada 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument

przystąpienia Suazi do Konwencji i Statutu o wolności tranzytu.

Zgodnie z artykułem 6 konwencji akty powyższe weszły w życie w stosunku do Suazi dnia 22 lutego 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

103

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 kwietnia 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich Konwencji (nr 116) z dnia 26 czerwca 1961 r. zmieniającej częściowo niektóre konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 4 Konwencji (nr 116) zmieniającej częściowo niektóre konwencje przyjęte przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych trzydziestu dwóch sesjach, mającej na celu ujednoczenie postanowień dotyczących przygotowywania przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy sprawozdań o stosowaniu Konwencji, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1961 r. (Dz. U.

z 1964 r. Nr 21, poz. 131), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował dnia 4 listopada 1969 r. ratyfikację powyższej konwencji przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Zgodnie z artykułem 4 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 4 listopada 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

104

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 kwietnia 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Ludową Republikę Jemenu Południowego i Mauritius Międzynarodowej konwencji (nr 16) o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych zatrudnionych na statkach, przyjętej w Genewie dnia 11 listopada 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że stając się członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 14 kwietnia 1969 r. Ludowa Republika Jemenu Południowego uznała się za nadal związaną postanowieniami Międzynarodowej konwencji (nr 16) o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych zatrudnionych na statkach, przyjętej w Genewie dnia 11 listopada 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 388), odnośnie do części jej terytorium, to znaczy Adenu, na które to terytorium Wielka Brytania rozciągnęła uprzednio stosowanie postanowień tej konwencji. Ratyfikacja tej konwencji w imieniu Ludowej Republiki Jemenu Południowego w stosunku do Adenu została zarejestrowana

przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 14 kwietnia 1969 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż Mauritius, stając się członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy, uznał się za nadal związany postanowieniami powyższej konwencji, których stosowanie było uprzednio rozciągnięte na jego terytorium przez Wielką Brytanię. Ratyfikacja tej konwencji w imieniu Mauritiusa została zarejestrowana przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 2 grudnia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz